

Genom sin fjärde grund gör klaganden gällande att förstainstansrätten har åsidosatt artikel 82 EG och sin motiveringsskyldighet genom att slå fast att de kostnader och intäkter som uppstått efter den fastställda överträdelseperioden inte skall beaktas. Kommissionen har nämligen som en följd av denna tidsmässiga begränsning av de intäkter och kostnader som skall beaktas med orätt slagit fast att en överträdelse förelåg.

Genom den femte grunden gör klaganden gällande att förstainstansrätten likaledes har åsidosatt artikel 82 EG och sin motiveringsskyldighet genom att slå fast att en prissättning kan utgöra underprissättning trots att den medför en betydande minskning av det aktuella företags marknadsandel. En sådan prissättning kan nämligen inte anses leda till att konkurrerande företag elimineras.

Genom den sjätte grunden gör klaganden gällande att förstainstansrätten i fråga om den påstådda underprissättningsplanen både har missuppfattat omständigheterna och den bevisning som den haft att bedöma och har åsidosatt artikel 82 EG. Enligt den sistnämnda artikeln krävs nämligen att det finns en objektivt identifierbar plan för att eliminera konkurrenter. Detta krav kan inte under några omständigheter uppfyllas genom ett rent subjektivt synsätt avseende begreppet missbruk av dominerande ställning.

Slutligen gör klaganden genom sin sjunde grund gällande att förstainstansrätten inte endast har åsidosatt artikel 82 EG genom att slå fast att beviset för möjligheten att återhämta förluster inte utgjorde en nödvändig förutsättning för att konstatera att det föreligger en underprissättning, utan likaledes genom att sammanblanda kommissionens bevis för att det är möjligt att återhämta de nämnda förlusterna det aktuella företags bevis för att det inte är möjligt för bolaget att återhämta dessa förluster.

Talan väckt den 23 april 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike

(Mål C-214/07)

(2007/C 170/17)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: C. Giolito)

Svarande: Republiken Frankrike

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Frankrike, då man inte inom den föreskrivna fristen har verkställt kommissionens beslut av den 16 december 2003 om de stödåtgärder Frankrike har

genomfört för övertagande av verksamhet från företag i svårigheter (Statligt stöd K(2003) 4636) ⁽¹⁾, har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 5 och 6 av nämnda beslut, enligt artikel 249 fjärde stycket i EG-fördraget och enligt artikel 10 i samma fördrag, och

- förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen har till stöd för sin talan anfört att svaranden inte gjort vad som krävs för att säkerställa att beslutet verkställs snabbt och effektivt. Detta eftersom det lagstridiga stöd som den franska staten beviljade mer än tre år efter att beslutet antogs inte återbetalats. En sådan situation strider tydligt mot artiklarna 249 fjärde stycket EG och 14.1 och 14.3 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget ⁽²⁾.

För perioden efter 1993 kan svaranden inte med framgång åberopa att det förelåg ett absolut hinder för verkställighet av det omtvistade beslutet av den 16 december 2003, eftersom de franska myndigheterna inte vidtagit verkliga åtgärder i syfte att återkräva det omtvistade stödet då besluten om återbetalning inte ens delgavs de berörda företagen. Myndigheterna kan inte heller åberopa svårigheten med att identifiera mottagarna av stödet i fråga eftersom de i egenskap av skattemyndighet enkelt kunde ha fastställt de för mottagarna skattebefriade beloppen.

Under alla omständigheter följer det av domstolens rättspraxis att villkoret att det skall föreligga ett absolut hinder för verkställande av beslutet inte är uppfyllt då svarandestaten endast underlåtit kommissionen om de rättsliga, politiska och praktiska svårigheter som det innebär att genomföra beslutet om återbetalning av stödet, utan att ha vidtagit någon faktisk åtgärd gentemot de ifrågavarande företagen i syfte att återkräva stödet och utan att ha föreslagit kommissionen några alternativa lösningar för att genomföra beslutet som skulle göra det möjligt att övervinna dessa svårigheter.

⁽¹⁾ EUT 2004 L 108, s. 38.

⁽²⁾ EUT L 83, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof (Österrike) den 9 maj 2007 – Jörn Petersen mot Arbeitsmarktservice Niederösterreich

(Mål C-228/07)

(2007/C 170/18)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Jörn Petersen

Motpart: Arbeitsmarktservice Niederösterreich

Tolkningsfrågor

1. Rör det sig förmåner vid arbetslöshet, i den mening som avses i artikel 4.1 g i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen, eller om en invaliditetsersättning, i den mening som avses i artikel 4.1 b i samma förordning, när en arbetslös ansöker om att få ett försäkringsfall på grund av minskad arbets- eller förvärvsförmåga erkänt enligt den i lag reglerade pensions- och olycksfallförsäkringen i avvaktan på ett beslut om ansökan om förskott på ersättningen mot senare avräkning, varvid villkoren angående arbetslöshet och intjänandeperiod måste vara uppfyllda men däremot inte villkoren för arbetslöshetsunderstöd rörande arbetsförmåga, vilja och beredskap att ta ett arbete, om detta förskott endast skall utbetalas om det kan antas att förmåner från pensions- och olycksfallförsäkringen kommer att utbetalas?
2. Om svaret på den första frågan är att det är fråga om arbetslöshetsunderstöd, i den mening som avses i artikel 4.1 g i förordning (EEG) nr 1408/71 ⁽¹⁾, ställs följande fråga: Utgör bestämmelserna i artikel 39 EG hinder för en bestämmelse i nationell lagstiftning som innebär att ersättningen skall vilandeförklaras, utom i fall av synnerliga omständigheter, i tre månader om den arbetslöse vistas i utlandet (en annan medlemsstat)?

⁽¹⁾ EUT L 149, s. 2.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour d'appel de Bruxelles (Belgien) den 10 maj 2007 – Tiercé Ladbroke SA mot Belgiska staten

(Mål C-231/07)

(2007/C 170/19)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour d'appel de Bruxelles.

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Tiercé Ladbroke SA

Motpart: Belgiska staten

Tolkningsfrågor

Är tjänster som tillhandahålls av ett ombud som handlar för en huvudmans räkning undantagna mervärdesskatteplikt enligt artikel 13 B d punkt 3 i sjätte direktivet ⁽¹⁾, enligt vilken mervärdesskatteplikt inte föreligger för "[t]ransaktioner och förhandlingar rörande sparkonton, ..., betalningar ...", då huvudmannen utövar vadslagingsverksamhet med avseende på hästkapplöpningar och andra sportevenemang och då ombudets tjänster, för vilka denne erhåller ersättning i form av kommission från huvudmannen, består i att ingå avtal om vadslagning i huvudmannens namn, registrera vadslagningen, bekräfta vadslagningen till kunden genom att ge denna kvittot, ta emot betalning, betala ut vinster, ensam ansvara gentemot huvudmannen för förvaltning av mottagna medel, stöld eller förlust av pengar?

⁽¹⁾ Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s.1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour d'appel de Bruxelles (Belgien) den 10 maj 2007 – Derby SA mot Belgiska staten

(Mål C-232/07)

(2007/C 170/20)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour d'appel de Bruxelles (Belgien).

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Derby SA

Motpart: Belgiska staten